

Biblioteci distruse!(I)

De foarte mult timp nu mai cred în coincidență și nici în întâmplare. De foarte mult timp cred că nimic nu este întâmplător și nimic nu este ce pare a fi. Elev de liceu fiind, am aflat pentru prima oară, de la unchiul meu, scriitorul și mitologul Victor Kernbach, despre distrugerea bibliotecilor lumii, începând din Antichitate și terminând cu mijlocul secolului al XX-lea.

Însă, acum, în pragul mileniului III, constat cu stupeoare că fenomenul continuă sub una dintre cele mai bizare înfățișări cu putință: la îndemnul globaliștilor-progresiști și neomarxiști de a gândi și acționa în spiritul așa numitei corectitudini politice activiștii ONG-iști ai acestora, mai mult decât probabil, dotați cu o firavă cultură generală, dar și cu creierele spălate de ideologii de o absurditate fără seamăn, au început asaltul (și) împotriva unor autori clasici (scriitori, filozofi, artiști, teoreticieni ai culturii), sub acuzația stupidă de incorectitudine politică, în acord cu noile aberații globalistprogresiste.

Drept urmare, opere literare geniale (după câteva s-au turnat și filme remarcabile, pelicule de referință în cinematografia mondială), au fost puse la index și negate cu vehemență imbecilă, în conformitate cu narativele elucubrante emaneate, fără nici o îndoială, de minți bolnave, rătăcite în gândirea tulbure a unor vizionari, al căror loc ar fi mai degrabă între zidurile stabilimentelor unde sunt tratate patologii psihice grave. La o analiză superficială, constatăm că distrugerea respectivelor biblioteci a avut drept cauză prostia omenească în general, cu numeroasele ei componente, indiscutabil, caracteristici definitorii ale ființei umane: ura, agresivitatea extremă, invidia și intoleranța de toate tipurile.

Să enumerăm câteva exemple, poate cele mai cunoscute, fără a avea pretenția unui studiu exhaustiv. De pildă, în anul 747 a.Hr., Nabonassar, regele Babilonului, a eliminat toate informațiile privitoare la înaintașii săi regali. În Orientul îndepărtat, împăratul chinez Qin Shi Huangdi (259-210 a.Hr.) a incendiat bibliotecile tuturor celor învinși în războaie. La fel s-a întâmplat cu bibliotecile din templul lui Ptah, din orașul egiptean Memphis, din Pergam și Cartagina, distruse de oștile romane sau, mai târziu, cu biblioteca regală etiopiană din Addis Abeba, arsă și jefuită de soldații italieni, în al Doilea Război Mondial.

În acest

context, să nu uităm nici de sfârșitul tragic al Hypatiei din Alexandria, fiica matematicianului și filosofului Theon, ea însăși strălucit filosof, matematician și astronom, profesor la o celebră școală din Alexandria, echivalentul de astăzi al unei universități. În primăvara anului 415 p.Hr., o gloată de creștini fanatizați (parabalani), i-au atacat carul, în timpul unei plimbări, silind-o să coboare. Au târât pe străzile Alexandriei pe cel mai mare matematician în viață, până în fața unei biserici. După ce au intrat în biserică, i-au sfâșiat vesmintele, folosind cioburi ascuțite și au jupuit-o de vie. În timp ce mai răsufla încă, unul dintre ei i-a scos ochii. După ce a murit, i-au tăiat corpul în bucăți și au ars pe rug ce mai rămăsese din luminosul copil al rațiunii (Catherine Nixey, Epoca întunecării - cum a distrus creștinismul lumea clasică, Editura Humanitas, 2019, pg. 158).

Poate nu ar trebui să ne mai întrebăm de ce dogmatismul și prejudecățile istoriei creștinismului au trecut sub tăcere fanatismul, cruzimea, vandalismul, ura și intoleranța primilor creștini față de tot ceea ce reprezenta cultura clasică a antichității!? Primii creștini au fost la fel de sălbatici și intoleranți ca și ultimii păgâni. În anul 604 p.Hr., papa Grigore cel Mare a ars mii de cărți considerate păgâne, iar Sfântul Grigorie, supranumit Luminătorul Armeniei, a făcut una cu pământul toate bibliotecile din Armenia. În anul 1073, turcii au devastat biblioteca din Cairo iar francii, în 1105, au incendiat biblioteca din Tripoli. În 1526, Soliman Magnificul a distrus biblioteca din Buda înființată de Matei Corvin. În India veacului al XII-lea, războinicul turc Bakhtian Khalji a ars biblioteca Universității Nalanda, focul nestingându-se timp de trei luni, după cum povestesc sursele vremii.

Însă, se cuvine să vorbim separat de soarta celei mai vestite biblioteci din toate timpurile, și anume aceea din Alexandria, înființată de faraonul Ramses al III-lea (1221-1156 a.Hr.). Prima dată a fost incendiată de trupele romane ale lui Iulius Cezar, în anul 48 a.Hr., care au jefuit și orașul. Peste trei secole, împăratul roman Dioclețian a distrus-o din nou, pentru ca, un veac mai târziu, să cadă pradă flăcărilor, zice-se, dintr-o greșală a lui Theodosius I, supranumit cel Mare. În anul 562 p.Hr., califul Damascului, Omar ibn al-Khattab, a încălzit băile publice din Alexandria, timp de șase luni, cu cărțile Museion-ului, iar în 642 p.Hr., ceea ce mai rămăsese din legendara bibliotecă a fost distrus definitiv de arabi.

Nici Inchiziția Bisericii Catolice nu s-a lăsat mai prejos, mistuind pe rugurile Europei mii și mii de cărți considerate ca primejdioase pentru credință. Cărțile interzise de Inchiziție au fost catalogate în Index Librarium Prohibitorum apărut în 1559. Cei care îndrăzneau să le citească suportau consecințele legilor achiziției, fiind excomunicați sau chiar arși pe rug, alături de vrăjitoarele ce se făceau vinovate de adorarea diavolului în ritualuri de magie neagră, dar și acompaniați de animale (îndeosebi pisici negre) acuzate de păcate absurde.

Inchizitorii europeni au ajuns și în Lumea Nouă, în fruntea aventurierilor spanioli, ce căutau să se îmbogățească cu aurul jefuit de la amerindieni însă, din nenorocire, din pricina mentalităților religioase ale vremii, dar și a puținătății minții conchistadorilor, cuceritorii civilizați au distrus tezaure culturale extrem de importante pentru spiritualitatea întregii lumi. De exemplu: Pe 12 iunie 1562, episcopul Diego de Landa (1524-1579) a ars toate manuscrisele mayașe în public. Pentru el, zeii din vechime care au coborât odată din ceruri erau numai superstiții și idei prostești (Eric von Daniken, Martorul zeilor, Editura LifeStyle, 2020, pg. 177).

În veacul al XX-lea, naștii au ars în piețele publice milioane de cărți socotite ca potrivnice ideologiei lor, tot așa cum au procedat și comuniștii cu miile de biblioteci ale intelectualilor capitaliști, reprezentanții mult hulitei burghezo-moșierimi. Astfel, s-au pierdut pentru totdeauna și cărți rarissime, adevărate comori inestimabile pentru cultura europeană și universală. Așa cum am subliniat la început, distrugerea bibliotecilor lumii, de-a lungul miilor de ani, are drept cauză intoleranța religioasă și politică, ura rasială și primitivismul intelectual însă, eu, ca adept al teoriilor conspiraționiste și paleoastronauticii, mai întrevăd și un alt demers, unul ocult, secret, ce se dorește a fi ascuns popoarelor planetei.

După ce, în ultimii 15 ani, am studiat sute de cărți ce abordau aceste subiecte indigeste, privite cu

superioritate și dispreț de majoritatea oamenilor de știință conformiști, obedienți, obiectivi și raționali, m-am întrebat dacă nu cumva există și posibilitatea ca unele dintre biblioteci (cu precădere, cele mai importante ale antichității) să fie distruse deliberat pentru a face să dispară anumite informații care nu ar fi trebuit să ajungă sub ochii mult prea curioși (dar și mult prea deschiși) ai unor cărturari, oameni cu vederi periculos de largi, iscoditori indezirabilii tainelor lumii, nemulțumiți cu narațiunile oficiale încremenite în chingi dogmatice, secrete ce ar avea puterea să deschidă o cu totul altă perspectivă asupra lumii omenești. Iată pe scurt la ce mă refer!

Cercetătorii serioși și raționali neagă categoric existența reală a zeilor, afirmând că ei au fost exclusiv rezultatul imaginației primitive omenești. Însă, în ultimul secol, s-au făcut auzite tot mai multe voci, aparținând unor foarte credibili oameni de știință, ce susțin teoria paleoastronautică. Acești pasionați scormonitori ai enigmelor lumii, analizate dintr-o perspectivă nedogmatică, când subliniază cu convingere originea non-terestră și cât se poate de reală a zeilor, aduc în discuție dovezi găsite din abundență în vechile texte religioase ale lumii, în stranii și inexplicabile artefacte și vestigii arheologice și, deloc în ultimul rând, în miturile planetare.

A nega veridicitatea surselor enumerate mai sus nu înseamnă altceva decât ascunderea intenționată (sau dintr-o păguboasă pudibonderie pseudo-științifică) a adevărului istoric. Când afirm acest lucru mă gândesc îndeosebi la tainele ascunse în ceea ce istoricii denumesc Misterele (sau Misteriile) Antice.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

Independența prin Cultură

Ele înmănușeau secretele încriptate în ezoterismul cunoașterii inițiatice, destinate unei foarte restrânse categorii de aleși, doctrine care au fundamentat cele mai importante religii ale lumii. De exemplu, Tora (Legea), Vedele (știință, cunoaștere) și Upanișadele (cunoaștere sacră sau Cărți Tainice). Acestea nu sunt invenții omenești, ci învățături dăruite de zeii din vechime oamenilor aleși, inițiaților profani (de exemplu Pitagora și Platon) și sacerdoților ce oficiau în temple. Misterele antice cuprindeau informații tainice despre necunoscutele legate de naștere, viață și moarte, dar în special de viața post-mortem, în lumea de dincolo, sălașul zeilor, al demonilor și al sufletelor omenești.

Dar, acestea mai conțin ceva cu adevărat important, și anume știința autentică, ce nu are nicio legătură cu ceea ce cunosc astăzi oamenii, o știință încriptată în așa numita cunoaștere ezoterică. Sigur, este foarte greu de admis un astfel de adevăr dar, în ultima vreme, cercetătorii indiscreți, neacceptând curentul voit confuz al științei oficiale, au aprofundat neconvențional enigmaticele lumii și au ajuns la concluzia că materialismul dezvoltării omenești ne-a condus pe o cale de progres greșită, silindu-ne să percepem realitatea într-un mod cu totul distorsionat.

În acest sens, David Icke, jurnalist britanic, autorul unor cărți unde detalia celebra sa teorie despre extraterestrii reptilienii (zeii Anunnaki din Tăblițele Sumeriene ce ar fi inițiat, acum 450.000 de ani, programul genetic de ameliorare a speciei umane, îndreptând apoi civilizația terestră pe calea impusă de ei) a spus că: Francis Bacon este numit părintele științei moderne de genul asta este singura lume care există și alta nu mai este, care se concentrează exclusiv asupra nivelului fizic al existenței. De ce a sprijinit el cu atâta ardoare această variantă a științei, în condițiile în care era un

inițiat avansat al cunoașterii ezoterice și știa adevărul?

Cu siguranță, ceva nu este în ordine, cu atât mai mult dacă ținem seama că și ceilalți doi părinți ai științei moderne, Isaac Newton și Robert Boyle, erau inițiați la fel de avansați și maeștri ai Prioriei Sionului. (David Icke, Secretul suprem, Editura Daksha, 2006, volumul I, pg. 224). În paranteză fie spus, teoria unui program genetic, inițiat de către ființe non-terestre și aplicat popoarelor lumii în trecutul îndepărtat, a fost susținut și de medicul român Toni Victor Moldovan în cartea Programul Terra - un atentat extraterestru asupra omenirii, a cărei primă ediție a văzut lumina tiparului acum mai bine de două decenii.

David Icke mai conturează ideea că sufletele infinite, corpurile spirituale eterne, conștiința pură sau, conform mecanicii cuantice, forme sau entități energetico-informaționale, au fost obligate de către zeii sumerienilor, Anunnaki, să se întrupeze în această lume tridimensională, într-o realitate fizică iluzorie având toate caracteristicile unei holograme, o realitate virtuală asemănătoare jocurilor pe calculator. Icke argumentează această (deocamdată) ipoteză, realmente incredibilă, bazându-se pe analizele și chiar pe descoperirile unor oameni de știință: fizicianul James Gates, fost profesor la Universitatea Maryland, a găsit coduri de calculator în termeni de date digitale încorporate în

țesătura realității noastre.

(...) Rich Terrile, directorul Centrului pentru calculul evolutiv și proiectare automată din cadrul Laboratorului de propulsie cu reacție al NASA, a declarat public că el crede că Universul este o hologramă digitală care trebuie să fi fost creată de o formă de inteligență. (...) Max Tegmark, fizician la Massachusetts Institute of Technology (MIT), este autorul cărții Our Mathematical Universe (Universul nostru matematic), în care prezintă modul în care realitatea poate fi descrisă în întregime prin numere și matematică, la fel cum un joc video este codificat cu fizica jocurilor pe calculator.

Lumea noastră și realitatea virtuală a computerului sunt în esență identice (David Icke, Percepțiile unui nonconformist, Editura Daksha, 2022, pg. 558). La aceeași concluzie au ajuns și fizicienii Nick Bostrom (Universitatea Oxford), Silas Beane (Universitatea din Bonn), Melvin Vopson (Universitatea Portsmouth din Marea Britanie), John Archibald Wheeler și Seth Lloyd de la Institutul de Tehnologie din Massachusetts, Statele Unite ale Americii.

Petru Vintilă Jr.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*